

בית דין צדק דקהל קדושת לוי ד'נארדיטשונ

74-3805
א

BAIS DIN TZEDEK D'KEHAL KDISHAS LEVI

21 RITA AVENUE, MONSEY, N.Y. 10952 Tel. (914) 352-0532

שאלה

בס"ד

שלשה שותפין בבית, ובשדה, אב ובנו ואחי האב, לאב חצי הבית לבנו רבע הבית ולאחי האב רבע הבית, ובשדה לאב חמשת חלקי שתיים עשרי ולדוד חמשת חלקי שתיים עשרי ולבן ששית השדה ובדירה לאב שלשת רבעי הדירה, ולאחיו הדוד רבע הדירה, ולאב עוד שני בנים, ויכתוב האב צואה לבנו הגדול שיחלק לאחיו לכל אחד חלקו, גם כתב בצואה אשר חמשים אלף דאלאר שיש לו ביד בנו הקטן יתן חשבון וישלם, וגם מסר בידו שטר המכירה על דירתו גם מסר לו כתב אשר כתב בו שקיבל מאחיו חמש עשרי אלף לירות ומכר לו רבע הדירה והדוד כתב צואה שחלקו הוא נותנו לבן הגדול של אחיו שיעשה ממנו בית הכנסת בית תורה לזכר משפחתו שנספו בשואה, גם כתבו יפוי כח שאינו חוזר לבן הגדול על כל נכסיהם אח"כ נחלה האב ונסע לבנו הגדול, ויבא בנו הקטן לחו"ל לאחיו הגדול היות שהוא מיופה כח אביו ימכור לו דירתו של אביו בעד פ' אלף [והביא אתו הכסף] חוץ ממה שישלם לאשת אביהם תנאי כתובתה {את תהא יתבא בביתי} ולא רצה הבן הגדול למכור דירת אביו בחייו ויפציר מאד הקטן שישכיר לו בד' מאות לחודש עד שהסכים אחיו הגדול להשכיר לו הדירה בש"נ לחודש בתנאי שהוא ישלם עשרת אלפים לאשת האב עבור תנאי כתובתה, למעשה לא שילם שכר דירה כלום רק לאשת האב נתן ארבעה עשרה אלף {עשרת אלפים היה לו רשות לתת גם קנה ממנה הרהיטים שלה והוסיף לה ארבע אלפים בלי דעת אחיו} ואח"כ תבע שיתנו לו שיפוצ' אשר לא הבטיחו לו כלל ולא עוד אלא שלקח את הדוד החולה שלא יכול להתנגד נגדו והכתיב את כל נכסיו על שמו ז.א. חלקו בבית ובשדה כי הדירה לא היה על שמו כי לא העבירוהו אמנם משמים הענישוהו ואבד הונו ורכושו שהיה עושר כי קיבל מאביו הרבה כסף ומחמיו ונשתתף בכמה מסחרים ולקחו ממנו כל מה שהיה לו ועוד עשו עיקול על נכסי הדוד שהעביר בגזילה על שמו ... ויבא אל אחיו הגדול בבקשה שיקח את הבית והשדה שהם מעוקלים ויתן לו הדירה ויען אחיו אלו היה הכל כבשנים כתיקונן הוא היה ג"כ יותר מהמגיע לך {כי לא מגיע לך רק שליש בנכסי אביך ואתה חייב עוד חמשים אלפים וגם שכר דירה לא שלמת כלום} אמנם כעת הרי גזלת נכסי הדוד ושמת אותם בסכנה, ועוד, היום נדבר כך ומחר אם לא יוסרו העיקולים תקח הדירה ואם יוסר העיקול תתחרט ותרצה אחרת, וילכו אל רב ויציעו הדברים ויפציר הרב לאח הגדול להתחסד ולתת לו הדירה ויסכים האח הגדול בתנאי שהקטן יעזור להסיר העיקולים ולהעביר הנכסים וכן עשה הרב פתב כתב שהבית והשדה שייכים לאח הגדול והאח הקטן כתב לעו"ד שלו להעביר כל חלקו בבית ובשדה לאחיו על פי פסק הרב בתנאי שאחיו לא יהיה לו שום טענה על הדירה לא עליו ולא על ילדיו ... אמנם אח"כ לא קיים לא העבירו הנכסים וגם נכנס הקטן בבית {אחר זמן} והשכירו בלי רשות ויאמר כי יתן חשבון על הריוח - ולא נתן כלום - וגם לא שילם את המסים עד שנצתברו ועלו

לחשבון גדול עם קנסות, גם זייף הקטן כתב שאינו כלל כתב ידו של הדוד בו כתב אשר הוא קנה חצי הדירה דרחוב עזרא מהאבא בעד עשרים ושמונה אלף לירות {ועל-זה הוציא האח הגדול כתב ידו המדויקת של אבא אשר מכר רק רבע הדירה לאחיו בעד חמש עשרה אלף לירות גם שלח כתבי יד של הדוד לדמותם להראות שאינו כתב ידו כלל וגם כל מי שראה אמר תיכף שהוא כתב מזוייף} והוכרח האח הגדול לבא ממרחק לדין תורה ועלה בכמה וכמה שנים בהוצאות רבות והציע כל הטענות גם כתב להב"ד ודיבר אמנם הב"ד לא ידעו להשית עצה לנפשם כי הקטן שכר טוען שקרן ובא עם הרבה שקרים הוא עם טוענו ואע"פ שהקטן הודה שהוא כתב בכתב ידו להעביר הנכסים לפי פסק הרב {אחר האיום שאיים עליו אחיו הגדול שמי שיאמר שקר לא יזכה לנחת - והטוען שלו ספג בידיים על הודאה זו כי הוא היה מכחש בכתב - אמנם אח"כ התיישבו לטעון שקר חדש שהגם שאמת שכתב אבל זה היה רק למען להברית מבעלי החובות - והאמת שאלו שילם האח הגדול את האלף דאלאר שביקש עורך הדין היה מעביר הנכסים לו אמנם לאחר שלא רצה להשליך אלף דאלאר בכדי כי חשב שאחיו הקטן אומר אמת והוא יעזור להעביר חלקו כאשר רצה גם לבא לטאבו לחתום לו אלא שלא רצה הגדול שהקטן יבא אתו אז - גם הודה הקטן בב"ד שהדוד לא היה במצב שידע מה שהוא עושה כשהעביר לו} אמנם הם שכחו מכל זה עד שבאו שנית וציוו להגדול לישבע והוא היה מוכן להשבע מחמת כי גבר עליו ציוו אביו שגזר אומר שירד עם הקטן לדין תורה עד שיוציא ממנו את שלו - - - והנה בישיבה ראשונה של הב"ד לא הניח הטוען של הנתבע לטעון את התובע האח הגדול רק דיבר שעה שלימה בכל מיני טענות ושקרים שלו והתובע צעק ככרוכיא אשר ההלכה שהתובע יש לו לטעון קודם (הלכה פסוקה ברמ"א חו"מ סי' כ"ד ובאחרונים והוא פי' כמה ראשונים בהגמרא ב"ק מו מהפסוק מי בעל דברים יגש אליהם) ולא הועיל כלום ויען הדיין שיניחו לטוען הנתבע לטעון {ונכשל בהלכה הנדרשת מפסוק חומש ופי' המרדכי הטעם כדי שיוכל התובע להטעים את דבריו - ומובן מאליו כי הנתבע הרי מוחזק בגזילה וביד התובע רק לתבוע ולהסביר ולהביא ראיה לטענתו ואם ישמעו את הנתבע תחלה הרי צדיק הראשון בריבו ואיך יוציא את שלו מידו וכ"ש בנתבע גבר אדם המרים יד בב"ד} ואח"כ היה כבר מאוחר ויאמרו להתובע לקצר והגם שהתובע בירר לפניהם שכל דברי הטוען אינם כהלכה כלל כי טען לבטל ולחזור מפשרה ובירר מהשו"ע שאי אפשר לחזור מפשרה כי הוא ענין של קנין חליפין וגם כתב התובע כל החשבונות וכל הטענות - הנה הב"ד שכחו דבריו וגם לא הבינו דבריו ולא יכלו לתת פסק - וגם לא שמע הדיין בעת שהנתבע הודה על כתב ידו - עד שגם ציוו שיבא התובע לישבע - ואחר שבא והיה מוכן להשבע {מוצ"ש נצו"י א' סליחות תשנ"ז} אמרו שיעשו פשרה - ומשך עוד חדשים והנה הגיע הפשרה ובו ניתן כל בקשת טוען הנתבע ועוד יותר מזה ובו מבואר שלא שמעו טענת התובע כלל

תשובה על פסק הדין המעוות

הנה שכחו והתעלמו מתביעה של חמשים אלפים שכתבו אבא זללה"ה בצואה והודה הדיין שזאת שכח ושאלנו האיך אפשר להיות דיין ולא לזכור ולשכוח טענה הנזכרת בצואה ונטענת בכל פעם ונכתבת בכל מכתב האם מותר לכם לפסוק כאן הרי בקשנו להוסיף דיינים לשם בירור אבל אחר פסק זה הרי פשיטא שחייבים לצרף תלמידי חכמים לברר ולשאול פי גדול הדור על הפסק

(א) מי בקש מידם לומר זאת הלא הצד"א אמר בפירוש שאינו תובע כלל חלק בכורה מטעמים שלו ובאמת עיקר הטעם הוא המבואר בחו"מסי' רע"ח סעיף ח' בכור שמכר וכו' לפיכך אם חלק עם אחיו במקצת וכו' ואינו נוטל בשאר אלא כפשוטו, אבל מה שכתבו כאן הוא נגד הש"ך סימן רע"ז והוא מרש"י חולין סח והם כותבין כאלו היו נביאים וכבר הגדיר הרמב"ם העונה בלי שאלה, ועכ"פ מידי ספקא לא נפקא והם עושים ספק ודאי ולהלן מהודאי ספקא) בקשר הדברים דשנת תשנב שהיתה פשרה גמורה מדעת הנתבע שביקשו והתחנן עליה כי לא היה לו עוד אז טוען השקרן וגם גזילת העני הדוד החולה היתה עומדת בודאי להשרף ע"י פשיעתו שהכתיבו על שמו בלי רשות אחר שהדוד הקדישו לזכר נשמת משפחתו ככתוב בצואה - וכתב המזויף עוד לא נכתב אשר הדוד כותב שקנה חצי דירה בעד עשרים ושמונה בזמן שיש כאן כתב ברור של אביו הרמ"ז זללה"ה שלא מכר רק רבע בעד חמש עשרה אלף והעיד הדיין רצ"פ שהרשי"ג הכירו לזיוף

וזהו לשון הפסק..... יד טבת תשנח פסק ד"ת בדו"ד בין האחים המי"א והצד"א בנוגע לנכסים דלהלן הדירה שבה גר אביהם ברחוב עזרא רחוב' המגרש והבית רח' סירנו 33 רחובות גוש 3704 חלקה 149 וכן המגרש שבכפר סירקין גוש 6320 חלקה 13 - אחרי קבלת קנין וחתימת שני הצד' על שטר בוררין ושמיעת טענת שני הצדדים והראיות ועיון בכל המסמכים שהובאו לפנינו וביור ממצה של כל פרטים הנוגעים לענין החליט בית הדין

(א) אין להצ"ד זכות בכורה בנכסי אביו המנוח ולכן נכסי האב הרשומים על שם האב בסירנו ובסירקין מתחלקים לשלשת הבנים בשוה והיינו שליש לצ"ד וכן שליש למ"י וכפוף לאמור בסעיף ב' הבא. ב) היות והמ"י מוחזק בנכסים - ויש קצת ספקות בקשר לדברים שהיו ביניהם בשנת תשנב - וכן יש קצת ספק בחלק של הדוד דניאל בדירה ברח' עזרא וכן נשמעו תביעות הדדיות בנוגע לשכר דירה ברחוב עזרא וכן בסירנו - וכנגד זה הוצאות שיפועים וסילוק תביעות על הנכסים הנ"ל לכן הוחלט בתור פשרה 20% מהרכוש בכפר סירקין וכן ברת סירנו הרשום בטאבו ע"ש המי"א שקיבלו מדודו ר' דניאל וכן 20% מחלקו שבירושת אביו הרמ"ז בכפר סירקין וברח' סירנו יועברו לבעלות הצ"ד וירשמו על שמו ויתרת שליש הירושה של המ"י האמורה בסעיף א' וכן 80% שקיבל מהדוד דניאל שייכים למ"י

החלוקה בדירה ברח' עזרא תהיה כדלהלן 1/6 מהדירה שייכת להצ"ד 2/3 מהדירה שייכת למ"י -- לא יקבל הצ"ד שכר דירה בדירות ובנכסים הנ"ל עד לתאריך דידן וכן לא יקבל המ"י הוצאות שיפוצים והוצאות סילוק תביעות וכד' ברכוש הנ"ל -- כל הנתונים הנ"ל נקבעו ע"פ מה שנמסר לנו ע"י הצדדים הנ"ל ואין בהם כדי לקבוע דבר אשר לזכותיו של אחיהם מתתיהו אשר לא דן בפנינו ע"ז באנו על החתום ה. י. ה. ר.

הרב צ.פ.

הרב י.ה.ו.

גם אני מצטרף לכל הנ"ל הרב ש.י.נ. ק.

וגם השקר שהוא נותן הדירה לפנינה עוד לא נולד כי אז לא סחב עדיין השקרן את הספרא להדוד כדי להוציא מלה מפיו אשר הדירה שלהם ועיין לקמן.. ובאמת כל דבריו היו אחר הפשרה שהיתה למורת רוח לו ובאין ברירה הסכים באנחה.

ומ"ש היות והמ"י מוחזק - הנה הב"ד הזה מדבר רק דברי נביאות אין כאן שום ראיה שום מקור ורוצים שיאמינו בדבריהם כבע"ז הרי שנינו משנה שלימה השותפין והאריסין וכו' ובחז"מ קמט סמ"ע ס"ק ח ואם ירשו אותו הבית יחד דבר פשוט שלא יוכל דיר להחזיק ולא ניתן לכתוב {מפשיטותו} שהרי יש לו חלק בו ואם ממה שהעביר בטאבו קורא לו מוחזק הרי איתא בחזקת מזו ע"א אר"י גזלן וכן גזלן אין לו חזקה ואיפסקא הלכתא בר"מ וש"ע היכי דמי גזלן ..

ולית מאן דפליג שנכנס שלא ברשות בבית אחר פשר ואת הדוד איש חולה לקח והחתימו בע"כ... מ"ש - ראובן וכו' גרים בארצה"ב י"ל למה וכי באים לספר כאן סיפורים אלא רוצים לעורר כאן זכות קדימה לתושב א"י שיהא שוחד לסמיית עינים לצד הגזלן לכן חייבים להודיע האמת אשר ראובן עובד כל ימיו רק להרחיב גבול הקרושה בא"י ומחזיק כל הזמן בתי חינוך ולעומת זה שמעון הוא רוב ימיו בחו"ל רק לצבור הון להשקיע במסחר ומן השמים - מפסיד הכל -

ומ"ש רוב המסמכים - אין שום מסמכים רק כתב ברור של אביהם שלא מכר רק רבע הדירה בעד ט"ו אלף לירות לעומת זה יש לנתבע כתב שהכיר בו הדיין שהוא מזויף וכל

בס"ד חוות דעת {נשלח מהצפ"מ בשם הבר"צ} (א) ראובן שמעון ולוי ירשו את אביהם וצ"ל שנסתלק לב"ע בשנת תשמ"ט, ראובן ולוי גרים בארה"ב שמעון גר בא"י, בדירה מתגוררת משפחת בתו של שמעון רוב המסמכים מראים שחלקו של הדוד היה חצי אך לפי מסמך אחד היה רק שלישי אם נלך אחר רוב המסמכים הרי חלק ראובן בדירה הוא רק ששית אפשרות אחרת לעשות פשרה ואז חלק ראובן בדירה יהיה חמי-שית, בנוגע לשכר דירה שמגיע לראובן עד כה מבתו של שמעון הרי אין לו רשות לדרוש יותר מששית לפי שהממע"ה.

שכר הדירה הממוצע הוא לכל היותר \$ 420 לחודש. עברו כעשר שנים הרי בס"ה 120 חדשים הסכום ב ס"ה \$ 50400 ששית מסכום זה \$8400 שמעון נתן בשעתו לאשתו של אביהם סך \$14000 ע"מ שתסת

לק מתביעותיה על הדירה ושאר הרכוש ראובן חייב להשתתף בסכום זה לפחות בששית היינו בסכום של 2300 נמצא שמגיע לו 6100\$ עבור שכר דירה.

ב) לאביהם המנוח היו חלקים במגרשים והם רשומים על שמו בטאבו. לכל אחד מהאחים יש איפא שלישי נכסים אלו שותפו של אביהם היה הדוד הנז"ל שנסת לק בשנת תשנח הדוד העביר בטאבו עוד בחייו חלק מנכסיו לראובן וחלק מנכסיו לשמעון באחד מנכסים אלו קיים מבנה והוא הושכר ע"י שמעון. שמעון טוען ומוכיח שהוציא על הנכס הזה עבור מסים ושפוץ סך 120000 ש"ח הנכס הושכר ע"י שמעון בצורה הנושאת רווחים החל מסוף שנת 1995 ההכנסה בסכום של 475\$ לחודש. עברו לכל היותר 30 חדשים עד היום ס"ה שכירות 14250\$ סכום ההשקעה 40000\$ כך שעדהיום אין רווחים. ג) בשנת תשנב סוכם ע"י ראובן ושמעון על פשרה לפיה נותן ראובן לשמעון את חלקו בדירת אביהם וכנגד זה נותן שמעון לראובן את חלקו ביתר ירושת אביו ובחלק ש קיבל מהדוד. שני הצדדים מודים שהיה אילוץ לפשרה זו באותה עת היה שמעון נרדף על ידי בעלי חובות שאייפו לעקל את רכושו וע"י העברת נכסים זו קיווה שמעון שיוכל להבריחם מבעלי החובות. דירת המגורים של אביהם לא היתה רשומה בטאבו כה שביחס אליה לא היה שום חשש. ובנקודה זו יש ויכוח בין ראובן ל שמעון שמעון טוען שכל הפשרה אינה אלא פיקציה בעלמא לשם המטרה הנ"ל וראובן טוען שנכון שהפשרה נעשתה למטרה הנז"ל אלא שיחד עם זאת היה זה הסכם אמיתי.

רואה יכיר שהוא מזוייף הכתב וגם תוכנו שנ יהם מעידים שהוא מזוייף חוץ ממה שהוא מו כחש משאר כתבי הדוד חוץ ממה שהוא כחש מכתב ברור של אביהם ולא חשש ראובן כל הזמן לדבר מזה כי לא היה לו הוה אמינא ש יטעו בזה וגם נתן לו כל כך בשעת הפשרה שיש בידו כמעט חצי הנכסים כדלהלן ומ"ש עוד בחייו העביר הדוד, שקר, כי לא העביר כלום כי מה שיש ע"ש ראובן בטאבו הוא משעת קניה כי ראובן היה שותף שעה שקנו הנכסים ולאח"כ כשרצו האבא והדוד להעביר הכל לראובן ונתנו לו יפוי כח אזי לא רצה ראובן על שמו רק ע"ש המוסד גם ביקש את אביהם שלא יקפח את חלק אחיו והלה שמע לו רק גזר עליו שילך לדין תורה ולא יניח את אחיו להניח ידיים על הכל ומ"ש שמעון מוכיח שהוציא - הוא שקר כי לא נתן כלום למסים ונצתברו ועלו עם קנסות עד הראש רק לקח שכר דירה והבטיח לתת חשבון גם השיפוץ שקר כי רק תיקן קצת הגג ועוד דברים קטנים ולא היה רשות לעשותו אחר הפשרה גם גרם היזק גדול כי אלו הועבר לתומכי תורה כהפשרה אז היה פטור ממס והוא גרם ההוצאה ואת ההכנסה לקח לעצמו, ואמרו בעירייה, שבא עכשיו ונתן כ"ד טשעקס על כ"ד חדשים] על חשבונינו והצהיר שאם יצא השוכר מהבית יעמיד הטשעקס] גם השאיר עוד מסים יותר מחמש אלף ולהב"ד בא עם שקריו, והם כותבים כל כל מה שאומר הוא וטוענו והוא פסק ממש, וכל מה שכותבים ופוסקים הוא מרפסין איגרא ה"י כדלהלן

יש לציין שהחותם על הפשרה לא ידע מכל מה שמסתתר מאחורי הענין וכשאמרו לו שני הצדדים שהם מסכימים לא ראה צורך לחקור וכד' וכל ענין הפשרה לא ארך אלא דקות ספורות בס"ה{גם זה אינו אמת} שני הוכחות עקריות הביא שמעון לטענתו א) בפשרה לא נזכר שנעשה איזו מעשה קנין כמו שנהוג ומתחייב ע"פ הדין ב) בפשרה לא נזכר כלל דירת אביהם רק זה נכתב בפשרה שהנכסים ששייכים לשמעון מירושת אביו וכן אותם שקיבל מדודו ושרשומים על שמו בטאבו יהיו שייכים לראובן

ראובן מודה שהסיבה שבגינה לא נרשמה ה הדירה בפשרה משום שמטרת כתיבת הפשרה היתה הברחת הנכסים וזה לא נגע לדירה זו אלא שלטענתו היה הסכם זה כאמור גם אמת הוכחת ראובן העיקרית היתה ששמעון נתן הוראות לעו"ד לבצע את הפשרה וע"ז השיב שמעון שפניה זו לעו"ד היתה מחוייבת המצ כדי למנוע גביית הנכסים כאמור

ד) ע"פ ברור מהימן שנעשה היה ערך נכסי שמעון שהועברו לראובן על פי הפשרה בשנת תשנב \$410000 ערך דירת אביהם לכל היותר \$130000 חלקו של ראובן בדירה מסתכם איפא ב\$22000 ולכל היותר \$26000 כלומר החליפו רכוש ששוויו 22000 בזה ששוויו 410000 האם יכול משהו להאמין שאדם בר דעת יעשה פשרה כזאת ???!! לכן ברור שהגירסה של שמעון היא הנכונה. ה) ע"פ כל הנ"ל מגיע לראובן מגיע ל

מ"ש וע"י העברת נכסים זו - הוא שקר דא"כ למה לא עזר לשלם לעו"ד שלו שירצה להעביר וראובן לא שילם ע"כ נמנע מלהעביר ואח"כ עשו מה שעשו וכו' ומ"ש דירת אביהם לא היה חשש, א"כ מה חשש היה על חלקו בירושת אביו שלא היה על שמו אלא ודאי הצדק עם ראובן אשר לא היה ברצונו כלל בהפשרה לתת דירה שהיא כמזומן בעד נכסים מעוקלים אשר כבר לקחו שאר נכסיו וצריך רחמים להראות האמת שזה לא היה שלו והעבירו בלי רשות בגזילה גמורה ולכן הוסיף שמעון חלקו בירושת אביו כדי שיתרצה ראובן לתת לו הדירה והוא קיבל הרבה כדלהלן

ומה שכתבו שחותם הפשרה לא ידע אינו נכון כי הכל היה על השולחן והלה שאל מה אכתוב וראובן אמר לו שיכתוב מה שכתב ורצה עוד כתב שהכל בתוכו אמר אחיו מה אתה מפחד ממני אני מוכן לבא לטאבו להעביר אמנם אח"כ ביקש ממנו ראובן כתב ויתן המכתב לעו"ד שלו ובוזה נחה לב ראובן שהשלים את משימתו ולא עלה על דעתו על רמאות כזה

מ"ש בפשרה לא היה קנין הוא א) על כי הדיין הזמין אותנו מבית הדין לביתו ולא היה שם עדים כלל גם לא הוצרך שום קנין מאחר שהיה קנין חליפין ודירה ברשות חתנו ובתו כאשר בררנו כבר מהפוסקים, והנה ראובן הלך לערכאות לבצע הפשרה ולהסיר העיקול והסכימו אתו השופטים רק שיקח עו"ד ויסיר העיקול אמנם החביאו התיק ועד שעשה תיק חדש ואז נמצא הישן וארכו הדברים עד שנתיישובו והזמינו לאיזה ב"ד אשדוד ותבע ראובן לב"ד א' שהיו אז שהם ידעו ויזכרו מה שעבר ומי יחשוב שאין זוכרים ואין יודעים אף מה שכתוב לפניהם

ראובן ששית מהדירה של אביהם ואולי חמישית כמו כן מגיע לו 6100 עבור שכר דירה וכל הנכסים שרשומים ע"ש שמעון אכן שייכים לשמו וכן יש לשמעון שלישי בחלק ירושת אביו. כפי שנודע הוחלט לתת לראובן הרבה יותר מהנז"ל כפי הנראה הרי זה בגדר לפנים משורת הדין.

ג) ומ"ש ראובן מודה שהסיבה שבגינה זהו שקר מוחלט כי זה היה טענת ראובן שמטרת כתיבת הפשרה היתה העברת הנכסים שנרשמו בפשרה כדי שראובן יסכים להעביר הדירה לשמעון ולא הוצרכו לכתוב הדירה בפשרה כי היא ניתנה תיכף לבתו של שמעון ואין עליה כל עיקולים (וראובן היה מוכן ועומד בב"ד ליטע ע"ז ע"פ צו הב"ד, וכבר עמד ע"י הארון הקודש ליטע אחריו כל האיומים שבשו"ע) וכן כתב שמעון בכתב ידו אשר ע"פ הפשרה {שקראה פסק ב"ד} מגיע לראובן הבית והשדה ולו הדירה, וכעת מהפכים שראובן מודה לשמעון שהפשרה היתה להבריה.

ד) שמעון נתן בשעתו לאשתו של אביהם כבר הודענו במכתבים שזה היה בתוך תנאי השכירות ה) ומ"ש בשנת תשנ"ב סוכם ע"י ראובן ושמעון על פשרה אינו נכון וצ"ל ע"י בקשת שמעון ותחננו וכו' וצריך לשאול מה היה אם לא היה ראובן יכול לדחות את המעקלים האם היה שמעון מחזיר הדירה לראובן או היה טוען הרי נתפשרנו והדירה נמסרה לי ע"פ פסק הרב ואיך יהיה אוחו את החבל בשני ראשים ולא עוד אלא טוען הכל שלי בקנוניות וגזילות ואתם עומדים לצדו.

ו) ומ"ש וע"י העברת נכסים זו קיווה שמעון שיוכל להבריחם זהו שקר הכי גדול כי היה מיואש גמור אז אלא שרצה לחטוף את הודאי והברור ואת התלוי נתן לראובן והרב דיבר על לב ראובן והבטיח לו שיצליח לדחותם ואם זה אמת שהעברה היתה לטובתו א"כ למה לא השתתף בהוצאות הסרת המעקלים והעברה כלל לא עוד כלום רק אחיו רדף אחר העורכי דין והשופטים וקיבל מהם אישורים להעביר הכל - ישנו אצלינו בתיק בכתב ברור, ולבסוף גם עמדו לשטן לאחיו להעבירו והב"ד אין רואים זאת ? ע"כ הננו להעתיק רק קצת מאחת הקנוניות שעשו ומזה יתברר הכל - טעלעגראם נשלח מאשתו של שמעון להב"ד אחר שנסו בב"ד באשדוד וחייבנום לבא לב"ד ראשון בחשבוננו שהם עשו הפשרה וידעו ויזכרו האמת - והנה כתבו - לכבוד ב"ד צדק לידי הרב -- היות וגסי ביחד עם בעלי - לשעבר -- עשו קנוניא ביחד להבריה את הנכסים ששייכים לילדי - בעלי שאינו משלם לי מזונות ואינו עובד הזניח את הבית ובנוסף לכך מנסה לנשלינו מכל הנכסים שלנו וממש זורק אותנו לרחוב תביעות בענין הרכוש שהיה שייך לבעלי קודם שנת 90 הוגשו לבית הדין

הרבני באשדוד וניפסק שזה שייך לי ולילדים להבטחת מזונותינו אי לכך אני מבקשת בשמי ובשם ילדי להורות לגסי ולבעלי להפסיק מיידית את הנסיונות למכור או להעביר את הנכסים מאחד לשני או לגורם זר מיידית --- אני מבקשת להזמין מיד לדין תורה אותו ואת בעלי מיידית -- וכתבה מברק שני באותו יום עם כמה שקרים וכזבים ושם כתבה הנ"ל {הכונה על ראובן} לא עשה כמו שסוכם בעניין הדירה ברחובות {פיי' הדירה שניתן לבתה בפשרה בדאה טענה שלא עשה כמו שסוכם ואין מובן מהו כי כתבה דברים שלא היו ולא נבראו} וחתמה ע"ז כל יוצאי חלציה אפילו תנוקות שבעריסה - מעתה איך יוכלו לומר שלא היתה פשרה רק לפיקציה א"כ למה הוצרכו לשקר זה שהיא מוזנחת - שעזב את הבית ואינו נותן לה מזונות ועושה קנוניא {היא הפשרה} עם גיסה - אלא ודאי ברור שהיה פשרה גמורה והם רוצים לבטלה מאחר ודחינו את המעקלים על כן באו עם כל מיני טריקס לגזול ולקיים הגזילות הישנות.

ז) מ"ש ע"פ כל הנ"ל מגיע לראובן ששית מהדירה ואולי חמשית. הנה בפסק דין כתבו ששית וכעת כותבים אולי חמשית כמו שסוחרים על השוק עם המוכר פירות על האבטיח בעש"ק אחה"צ - ראובן האח הגדול שאביו מסר בידו הכל כרצונו לו מגיע ששית ואולי חמשית ושמעון השקרן, המרמה ומצער את אביו וגזלו בחייו אף במותו, המרים יד בב"ד, הגזול את דודו בחליו, עת לא ידע לשית עצות לנפשו, לקחת כל נכסיו שהקדישם ולא להשאיר לו זכרון לנשמתו ונשמת משפחתו, לו יתנו הכל, ולראובן המתאבל עליו מתפלל ואומר קדיש ולומד לע"נ ע"פ צואתו יתנו דחיפה בגבו מהכל ח) מ"ש ראובן טוען שנכון שהפשרה נעשתה למטרה הנו"ל. אינו נכון כלל כנ"ל

ט) מה שכתבו הבירור מהימן זה הוא נורא נוראות והרי זה פסל את הב"ד הזה להכריע בכל דיון הנה שמעו נא רבותי את לשונם החליפו רכוש 22000 ב410000, לקחו את חלק ראובן אחר הפסק שלהם והעמידוהו נגד כל הנכס קודם פסק שלהם, גם קודם שניקו ממנו רכוש ראובן עצמו שהיה שותף בו מתחלה, גם קודם שניקו חלק האח השלישי אשר מכרו לראובן, גם לא שמעו לא זכרו לא שיננו לא הבינו טענת ראובן התובע, שחלק הדוד עמד ליפול ביד המעקלים וע"כ דפק לבו האם מותר לו להשאיר כל נכס הדוד ביד הגזולן בלי לקיים צואתו כלל, וגם שכחו או לא שמעו או העלימו עינם מצואת אביהם, ששמעון ישלם חמשים אלף שלקח ממנו, וכל המכתבים אשר כתב ראובן לא קראו כלל בעת כתבם פסקם, או שנגנבו או שנחבאו, ומזה למדו והחליטו שהגירסא של שמעון היא ה נכונה, וכתבו האם יכול מישו להאמין שאדם בר דעת יעשה פשרה כזאת, והשתמשו בשלילת אמונתם בזמן שכל חשבונן אין בו שכל ודעת כלל והוא בושה נוראה, בכל אופן בואו חשבון הבית עם המגרש שזה \$250000 (כך הודה שמעון בעת אשר ביקש בדין תורה שראובן יתן לו \$300000 ענה ראובן אדרבה תן אתה ענה ואמר אבל 250000 הוא שוה, א"כ החצי הוא 125000 חלק אביהם,

הרבע הוא חלק הדוד 62500 התלוי בסכנה, השליש של אביהם שוה 41666 ועוד, השדה נניח ששוה
 \$60000 חלק הדוד 25000 המונח בסכנה, חלק אביהם 25000 שלישי ממנו 8333, ועוד, נגד זה
 הדירה, בלי {אין עוד} מכתב המזויף אשר הב"ד קראוהו רוב המסמכים, אין עוד קנוניא שהוציאו
 מפה החולה שהדירה של פנינה, הרי לא ניתן עוד או לפנינה, הדירה שויה \$160000, \$50000 ביד
 שמעון מזומן מעתה לפי הפשרה ניתן לשמעון שוויון של 210000 חוץ משכר דירה שהיה חייב על
 שלש שנים וחוץ הכסף של הדוד שגבה וגרם להפסיד אח"כ הכל ע"י שלא שילם כלום למלב"ן, בואו
 ונחשוב חשבוננו של עולם, חלק הדוד התלוי בסכנה עם חלק אביהם יחדיו עם הכסף שהוא חייב
 לשלם לעזבון אביו, עם הדירה גם יחד, \$447500 מעתה ניתן לו בפשרה נקי בלי שום כאב ראש
 \$210000 ולא דיברו מחלק האח השלישי כלום ולא דיברו משכר דירה כלום {הרב הפציר בראובן
 ואמר לו שיתן לו הדירה כיום והלה ישלם לכשירחיב - אמנם ראובן ידע שהוא אינו בר שלמא
 לעולם מ"מ ריחם עליו והסכים לפשרה} ולא דיברו ממה שגבה כספו של הדוד והפסידו כל הכסף
 ע"י שלא שילם כלום למלב"ן - ובמקום לקיים הפשרה לקח את שלו וקפץ וגזל את של אחיו הכנים
 דייר ולקח השכירות לעצמו ולא שילם אפילו המסים במקום להעביר הנכס לתומכי תורה ולפוטר
 ממסים שומו שמים ! וכיום שראובן עומד לגרש את הדייר מביתו שולח הגזלן פאקס אשר יעמיד
 הטשעקס אשר רק עתה שילם עבור כל השנים הקדמונים עת שלקח כל הזמן שכירות צבר קנסות
 על המסים ולא נתן להעביר על המוסד ולפוטר ממסים, והנה התיישבו כיום לקחת טוען שקרן
 וגזלן ולרשת הכל ולומר שלא כתבו פשרה רק לפנינו, וא"כ יענו נא למה בתו יושבת בדירה כל
 הזמן ואין שום פוצה פה לנגדם רק תובעים כל הזמן השטר מכירה של הדירה שיוכלו למוכרה ב)
 ולמה קבל חתנו של שמעון שטר אישור שהדירה שלו ג) למה היה צריך ג' שנים והזמנות שיסכים
 לבא לד"ת ובעקבתא דמשיחא הכל יצוייר כבדור המבול והנה הנה כאן פסק בית דין קדוש
 כותב הכל כדבריהם ואומרים היצוייר שנתנו 410 אלף בעד 22000 ומעתה איך ניקח את כל זאת
 מה נאמר ומה נדבר האם אין ראובן צודק האם אין לו רשות לתבוע להוסיף דיינים בעלי דעת, וגם
 לשאול הכרעת פי גדול הדור על השאלה הזאת שצריכה מח צלול קולע אל האמת - {ועיין בהלכות
 דיינים סימן כה בטעו בדין ושם בש"ך בדינים טעו בדבר משנה חוזר הדין וטעו בשיקול הדעת תלוי
 אם מומחים הם או לא אבל טעו במציאות ובחשבון פשוט זה לא עלה הדעת לדבר ממנו כלל ע"כ
 י) מ"ש דירת אביהם לכל היותר \$130.000 הגם שהוא שקר כי בימים ההם הלכנו אל מתווכים
 ואמרו מאה וששים - אמנם אם ניתן כדבריהם למאה ושלושים א"כ נכסי אביהם יחד עם נכסי הדוד
 אינם יותר מ-417500 (כמו שכתבו הם 410.000 בערך) הנה חציו הוא 208.000 ושמעון קיבל בפשרה
 \$180.000 הדירה וחמשים מזומן מהחוב והפקדון שבידו מאביהם - וא"כ קיבל בסך הכל

28.000 פחות מהחצי ונתן נכסים מעוקלים שעומדים בסכנה להטרף, רבותי שימו לב ובינו זאת - יא) ראובן טען בב"ד ששימש את אביו באמונה ג' שנים ועלה לו יותר ממאה אלף הוצאות והלכה פסוקה בשו"ע יו"ד סימן ר"מ אם יש לו לאב הריהו משל אב - ואם אין לו לאב כ' רבינו הרמ"א דאם יש לו בנים רבים מחשבין לפי ממון שלהם עיי"ש ובאחרונים. - והנה בימים ההם היה שמעון עושר גדול ולא נתן כלום אבל באמת אביהם לא היה צריך להם - ואין ספק שכל הוצאותיו הם משלו - ומה שהשיב הדיין לראובן שעשה זאת בתורת צדקה משלו - אינו נכון כלל כי האב שאינו צריך לצדקה אין לתבוע לבן אחד שיתן בתורת צדקה לאביו והשני יקח נכסי אביו לעצמו - האם אין זה טעות בדבר משנה - ובשיקול הדעת גם יחדיו אשר ההלכה שחוזר ! ?

יב) אשת חיל של שמעון הודיעה לראובן ע"י מתווך כי רצונה שיתן לה עוד מאה אלף דאלאר לכן עשתה את כל הדין תורה, ויאמר זאת ראובן בדיון האחרון להדיין ויען הדיין בשלילה ולבסוף נתן לה בפסקו יותר ממאה אלף ובהלכות דיינים סימן יז ס"ב ברמ"א ואם פסק יותר הוי טעות בדין וחוזר (מב"ב ט) וכ"ש כאן שטעו פשוט בחשבון והציגו עשרים ושנים נגד ארבע מאות ועשר כנזכר לעיל.

יג) בסימן יג ס"א ברמ"א וי"א דאם הנתבע אומר שהוא יברור שנים והתובע ג"כ שנים והם יבררו חמישי הרשות בידו ושם בסמ"ע וש"ך דכ"ש התובע וסיים הרמ"א דכל זמן שהדיינים רבים יותר יוצא הדין לאמיתו (רמב"ן בפירושו לתורה) והנה כיום שהדין נסתר מעיקרו ע"י טעותים נוראים אין ספק שביד התובע לבקש להוסיף דיינים כאשר צועק כל הזמן בראותו שאין הדיינים יכולים לברר ההלכה

תשובה מתלמיד חכם מופלג בתורה וחכמה כמו שיראה גם מתשובה זאת ...

לכבוד בד"צ דקהל קדושת לוי מאנסי הנה הגיעני השאלה מהשלשה שותפין והפשרה ופירושה מהבד"צ לא ידעתי אכנהו מי הוא זה בד"צ ששוכחים מה שעושים ואין יודעין מה שטענו וא"כ איך יוכלו להוציא דין לאשורו ועל כולם אין יודעים חשבון פשוט ונכשלים בכמה הלכות ובפרט לפי מה שכתבתם נכשלו בדאורייתא ע"כ היה ברצוני למשוך ידי מלעיין עוד בכל דבריהם אלא היות שראיתי במכתבכם הראשון שהגדרתם אותם בשם צדיקים וקדושים לכן אמרתי א"כ הלא בודאי אין הקב"ה מביא תקלה על ידיהם על כן עמלתי בפסקם יגעתי ומצאתי אשר באמת בפסק הזה אשר היא חידה סתומא ואולי הם בעצמם לא ידעו מה שכתבו וצריך נגר ובר נגר דיפרקיניה שעשו פשרה כאלו לשבור ולחלוק כל חתיכת אדמה וכל אבן ולבינה מכל מקום אחר כל חשבונות הרי ראובן נתן בפשרה לשמעון יותר מאשר הם נתנו בפסק פשרתם ואפרש בפרוטרוט ...

הנה לא יטעון שום נברא אשר יש כאן להכניס בדין תורה נכסי ראובן עצמו שהיה שותף בנכסים

מתחילת הקניה . וא"כ הדיון הוא רק על נכסי הדוד שהם רבע הבית שויון של 62.500 וחמשה חלקי 12 של השדה שהיו מונחים בסכנה של המעקלים שויון 25.000 - ועוד הדירה אשר לפי טענת ראובן ושטר כת"י אביהם הוא הרבע שויון של 40.000 לפי דברי ראובן ולפי דברי שמעון שנסכמו בפסק דין 32.500 ולפי כתב המזוייף הוא החצי, שויון 80.000 או 65.000 - ס"ה 127.500 או 120.000 ולכתב המזוייף ס"ה 167.500 ולשמעון וחוות דעת הב"ד 132.500 וחלק אביהם שוה בבית 125.000 בשדה 25.000 בדירה 120.000 ולכתב המזוייף 80.000 ולפי חוות דעת הב"ד 97.500 ולכתב המזוייף 65.000 ס"ה 270.000 ולכתב המזוייף 230.000 ולפי חוות דעת הב"ד 247.500 ולכתב המזוייף 215.000

נכסי האב מתחלקים לשלשה בבית כל חלק 41.666 בשדה 8.333 בדירה 40.000 ולכתב המזוייף 26.666 ולחוות דעת 32.500 ולמזוייף 22.333 כל חלק יהיה או 90.000 או 76.666 ולמזוייף יהיה או 82500 ולחוות דעת יהיה 71.666

והנה א) לפי הפסק מגיע לראובן עשרים אחוזים בחלק הדוד בבית שהוא 12.500 ובשדה שהוא 5.000 וכן עשרים אחוזים בחלק שמעון בבית הוא 8.333.20 ובשדה הוא 1.666.60 בדירה נסתפק אם לפי המחיר אם בכתב המזוייף וכתבו חמישית שהוא לפי חוות דעתם 26.000 חמשים אלף הכתוב בצואה ששכחו לחשבם מגיע לכל חלק 16.666

ב) בחלק האח השלישי שקנה ראובן ממנו כל ירושתו (כדי שלא יבזבז עם תאותיו) בשטר ובתנאי גמור מהיום ולאחר שיקבלו[ועיין ב"מ טז ע"א ובחו"מ סי' רי"א והכא הרי סמכא דעתיה דהא כאן ראובן היה ממונה מאביהם לחלק וניתן הכל בידו ביפוי כח שאינו חוזר ופשיטא דקנה ולא יכול אחר לקנותה עוד] ומאחר שראה ראובן שאינו מתנהג כלל כשורה ונשתכר ואבד מה שקיבל לא נתן לו יותר [עד עת שיוכל לסדרו] וילך אל שמעון ולקח ממנו כסף ואמר לו שמוכר חציו שלא שילמו לו והנה טענת ראובן שאביהם לא רצה לתת לו כלום רק שראובן בקשו שלא יקפחו והוא ישתדל להחזירו למוטב וכן התחיל לעשות אמנם כשראה שאין לתת בידו פסק מלתת לו גם מה שפסק לו כדי להכריחו לשמוע אבל שמעון הפריע הכל ולהלכה אין בידו לתת ולהקנות אחר שמכר, והנה שמעון תובע מהכל החצי ולדבריו מגיע לו מחלק זה ג"כ שויון 44.166 ולראובן כל חלק לוי שלו וברשותו {וכן הלכה}

ג) בענין השכר דירה ההלכה מפורשת בב"ב קמג ובחו"מ רפז שכל ריוח שנכנס בתפיסת הבית הרי הוא לאמצע אם לא היה תנאי גמור ואם כן כאן שהשכיר לו ראובן הדירה לשמעון עבור בתו הרי כל השכירות הוא לאמצע ואין מגיע לשמעון רק שליש כי לפי מה שכתבתם אפילו לטענת שמעון שהדוד נתן חלקו בדירה לבתו הרי זה לא היה רק לאחר ימים ושנים שהוציאו דיבור מפי החולה

ולראובן נתנו מקודם בהצואה והרי הוא נתנו מקודם לשמעון בפשרה ואם יבטלו הפשרה הרי כל השנים אשר גר בה שמעון חייב לשלם לתפיסת הבית וכ' הרמ"א בשם הראב"ד שאם אין ניוזנין מתפיסת הבית אין מגיע להמשביח יותר מהיורד שלא ברשות לנכסי חברו וכ"ש כאן שלדבריהם היה תנאי גמור לשכירות עד החלוקה ובחלוקה הרי נתן ראובן הדירה לשמעון בפשרה ופשיטא שאם יבטלו הפשרה צריך לשלם שכר דירה, {וכ"ש וק"ו בבית שנכנס ממש בגזילה וגרם פסידות שאין מגיע לו כלום} ולפי מה שכתבו הב"ד הוא חמישים אלף ונחלק לשלשה וא"כ מגיע לראובן ג"כ 16.666 חוץ מחלק לוי הנ"ל

ד) בטענת הוצאות שימוש ורפואת אביו בחוליו איני רואה מה להוסיף דפשיטא שהוא הלכה ברורה שאם יש לו לאב הריהו משל אב ואין מה לפקפק בזה ואם ראובן לא תבע זאת מתחלה מפני שלא שמעון אז ביכולת לשלם החוב והדירה שגרה בה בתו ריחם עליהם מלהוציאן מ"מ הרי זכותו לתבוע. ה) אחר ראיית הכתבים בטביעות עין אין נראה כלל שכתב המזויף יהיה אמת וגם הגירסא של שמעון אין נראה כלל לפי המשך תשובתכם ויותר מוכח שהפשרה היתה אמיתית. ומכל הנ"ל אם ישמעו לדברינו הרי תביעת ראובן להוסיף דיינים ולשאול פי גדול הדור הוא ישרה ומוכרחת, כאמור איני יודע מי יושב בב"ד זה ואיני רוצה לדעת אלא שלפי שכינתם אותם ב"ד קדוש א"כ בודאי שישמעו לנו ויתנהגו כתורה דאם לאו אין זה ב"ד קדוש כלל

ו) מה שנתנו לשמעון הוא 50.000 ועוד 33.332.66 מהבית ובשדה 20.000 ועוד 6.667 ובדירה בערך 80.000 ושכחו 16.666 מהצואה ס"ה 206.666 ובשכר דירה טעו בחשבון לגמרי ז) ראובן נתן לשמעון בפשרה ראשונה הדירה לפי השערותם 130.000 {ולטענת ראובן היה אז שוה 160.000} הכסף של הצואה 50.000 השכר דירה עד הפשרה יותר משלשה שנים וחצי יותר מ15.000 {היום מסתכם כבר ב50.000} ראובן קיבל נגד זה נכס מעוקל עומד בסכנה, הוצרך לבטל זמנו ללחום להסיר עיקולים והיום עוד 20.000 שקיבל שכ"ד מהבית. ס"ה 215.000. מסים לא שילם גרם הרבה קנסות והפסדים על שמנע מלהעביר למוסד כרצון וחתימת אביהם ודודם על ההוצאות אינו נאמן כלל כי לפי דברי ראובן הם הוצאות קטנות ולפי דבריו הוא קיבל ממנו איזה אלפים להשיבה שלו ומזה תיקן קצת את הבית אשר לא עלה הרבה ולדברי ראובן נתפס שמעון בכמה שקרים בב"ד ואיך יאמינו לו עוד

הנני חותם בזה בברכת השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו ככתחלה והסר ממנו יגון ואנחה בב"א
בברכת התורה מקום החתימה

אבקש לא להדפיס את שמי כי הרוצה האמת יכיר דברי אמת ואת אינשי דלא מעלי איני רוצה לדעתם ואינני רוצה שידעו אותי